

A woman with long brown hair and red lipstick, wearing a white lab coat, is looking directly at the camera. She is holding a bundle of sticks or sticks of wood to her mouth. The background is dark and cluttered, suggesting a workshop or laboratory. In the top left corner, there is a yellow square with the word 'aréna' in black lowercase letters. In the bottom right, there is a large yellow speech bubble containing text.

aréna

William Mastrosimone

KRAJNÍ MEZE

Jedna dobrá rána zmůže víc než soudce, porota a žalobce!

**Jedna dobrá rána
zmůže víc
než soudce,
porota
a žalobce!**

William Mastrosimone

KRAJNÍ MEZE

Premiéra v sobotu 18. ledna 2014 v 18.30 hodin

Překlad: Marta Ljubková

Režie, úprava a výběr hudby: Grzegorz Kempinsky

Scéna a kostýmy: Barbara Wołoskiuk

Světla: Maria Machowska

Dramaturgie: Tomáš Vůjtek

Inspice: Vojtěch Orenič

Text sleduje: Kamila Holaňová

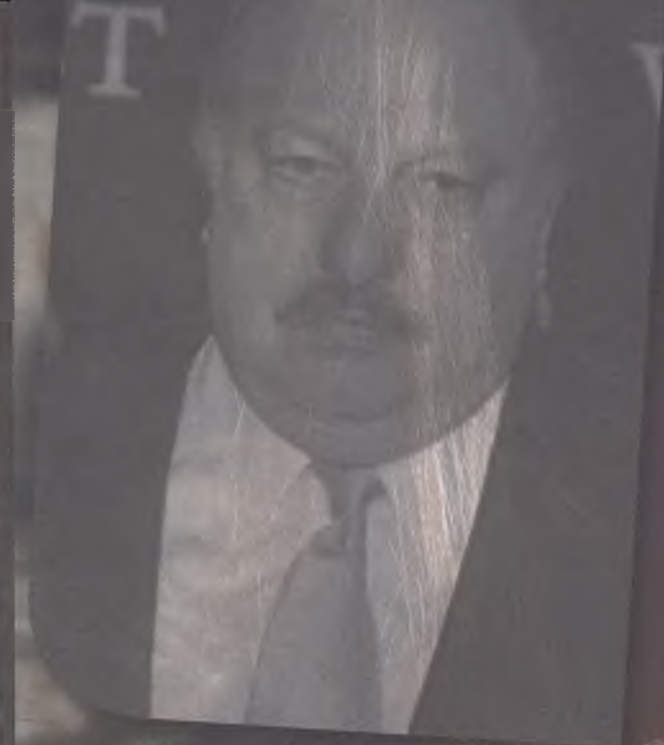
**OSOBY
A OBSAZENÍ:**

Marjorie Petra Kocmanová

Raul Josef Kaluža

Terry Tereza Dočkalová

Patricia Tereza Cisovská

William Mastrosimone (nar. 19. srpna 1947) je americký dramatik s italskými kořeny (jeho rodiče se přistěhovali ze Sicílie), jehož hry jsou společensky angažované a kriticky pojmenovávají problémy současné Ameriky. U nás jej proslavila černá komedie Jako naprostý šílenci (Like Totally Weird), kterou uvedlo hned několik českých divadel (do domu hollywoodského režiséra vtrhnou dva pubertální fanouškové, kteří „vyrostlí“ na jeho akčních krvácích, a podle toho se také na „návštěvě“ chovají). Násilí, kterým je společnost prorostlá, je jedním z hlavních témat Mastrosimonových her. O agresivitě nejmladší generace, která se tragickými následky projevuje i ve školních třídách, pojednává jeho hra Prásk, prásk, jseš mrtvej (Bang, Bang You're Dead). Hraje se s úspěchem po celých USA a studentská divadla si její text můžou volně stahovat z internetu. Mastrosimone tak dává přednost společenské prevenci před svými autorskými právy.

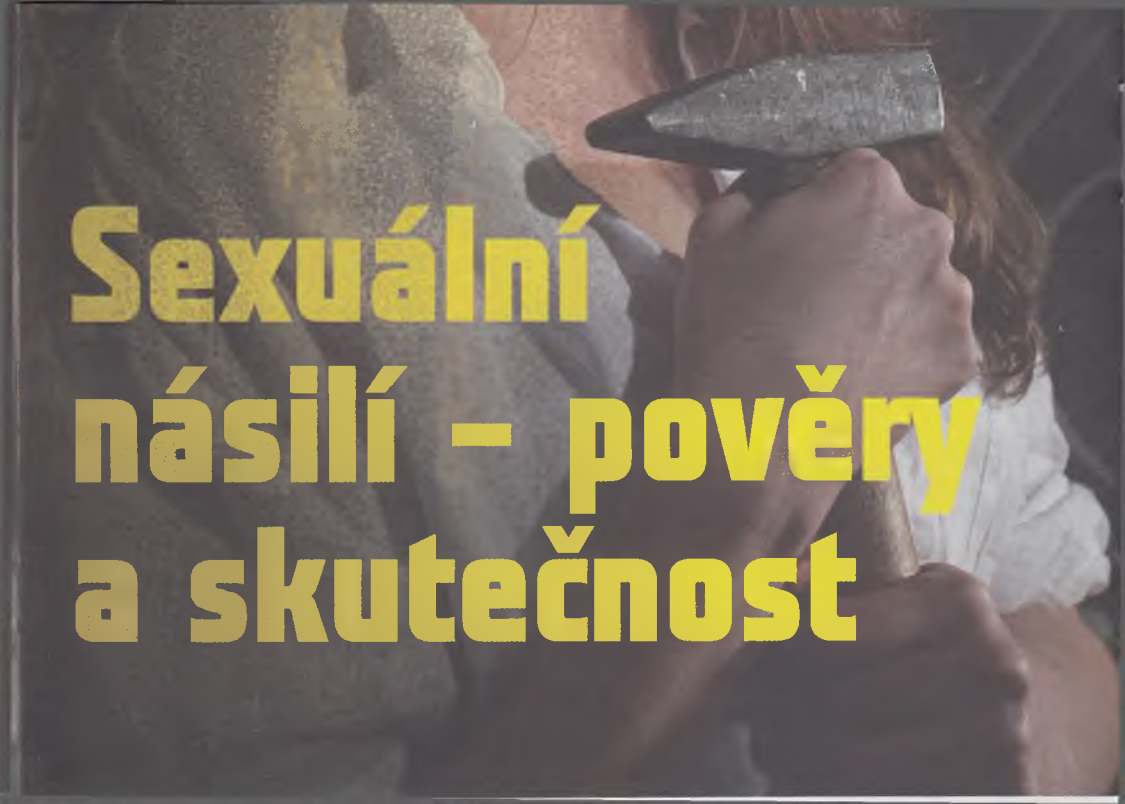
Vůbec první jeho hrou, která reagovala na vzrůstající vlnu násilí ve společnosti, byly Krajiní meze (Extremities). Mastrosimone ji napsal už v roce 1980, ale do širšího povědomí se dostala až o dva roky později, kdy se s úspěchem hrála na off - Broadway s Farah Fawcettovou v hlavní roli. Hra zde měla premiéru ve Westside Theatre 22. prosince 1982 a měla neuvěřitelných 325 repríz. Farah Fawcettová přebírala roli Marjorie (původně ji hrála Susan Sarandonová) už jako filmová a televizní hvězda (v roce 1976 zazářila ve filmu Charlieho andělci, podle kterého byl natočen i stejnojmenný seriál) a právě tato role přesvědčila kritiku o jejím skutečném hereckém talentu. Inscenace to byla velmi naturalistická a sama Fawcettová přiznávala, že častokrát byla po představení zraněná - několikrát měla prst v dlazi. V roce 1986 Mastrosimone hru upravil jako filmový scénář a režisér Robert Young podle něj natočil úspěšný film, který Farah Fawcettové přinesl dokonce nominaci na Zlatý Globus.

Mastrosimone na své hře netradičně zobrazuje vztahy mezi obětí a útočníkem, což mu umožňuje klást zásadní otázky. Můžeme vzít spravedlnost do svých rukou? Může být i násilník obětí? Můžeme se spoléhat na druhé, nebo jenom sami na sebe? Ve výrazné režijní úpravě Grzegorza Markowského (posuny časových rovin a retrospektivy děje) tak můžeme sledovat psychologický thriller, v němž se z násilníka stává oběť a naopak.

MARSH FAWCETT

EXTREMITIES

**Sexuální
násilí – pověry
a skutečnost**

Nejčastěji si lidé pod pojmem sexuální násilí představí znásilnění či sexuální zneužívání, ale podle definice Světové zdravotnické organizace sem patří jakýkoli skutek proti sexualitě druhé osoby, při němž bylo užito nátlaku. Škála je to skutečně velmi široká a zahrnuje kromě znásilnění i sexuální obtěžování, sexuální zneužívání dětí, mrzačení ženských pohlavních orgánů, nucené sňatky či nucenou prostituci. Podle zahraničních výzkumů zažije takovéto násilí každá čtvrtá žena a každý šestý muž. Ale jen malý zlomek z nich se obrátí na policii [nahlášeno je pouhých osm procent případů].

Velmi rozšířená je představa, že pachatel sexuálního násilí je deviant s psychiatrickou diagnózou, který čeká na své oběti někde v přítmí. Přitom je doloženo, že až 38 procent žen zažilo násilí ze strany manžela či partnera. Rovněž není pravda, že oběťmi násilí jsou pouze ženy a děti. Muži tvoří až deset procent znásilněných bez ohledu na sexuální orientaci. Dokonce ani neplatí, že muž, který znásilní muže, musí být nutně homosexuál. Sexuální touha při takovémto znásilnění obvykle nehraje roli. Cílem je způsobit bolest a ponížit oběť.

Mylná je také představa, že oběť znásilnění se fyzicky brání. Teoreticky by jistě mohla, a to i velmi účinně kopem do rozkroku či zatlačením palce do oka, ale často je strach z útočníka natolik paralyzující, že oběť se nedokáže ani pohnout, natož bojovat. A i když si později vyčítá, že se aktivně nebránila, pravdou je, že v otevřeném boji se silnějším agresorem by neměla moc šancí a zachránit by ji mohl pouze útek.

Výzkumy rovněž ukazují, že četnost projevů sexuálního násilí ve společnosti je ovlivňována dosaženou životní úrovní a mírou vzdělanosti a kulturnosti. Podle studie, kterou vypracovala OSN, téměř 25 procent mužů v jihovýchodní Asii alespoň jednou v životě znásilnili ženu. Autoři oslovili 10 tisíc mužů z Papuy Nové Guineje, Indonésie, Číny, Kambodži, Srí Lanky a Bangladéše. Slovo „znásilnění“ přitom v dotazníku nebylo uvedeno, místo toho otázky směřovaly k nucení žen k pohlavnímu styku násilím. Na otázku o motivech násilí tři čtvrtiny z nich uvedli, že na to „prostě mají právo“. Ve většině případů byli terčem násilí ženy, s nimiž byl pachatel v rodinném nebo jiném vztahu, zcela neznámé ženy tvořily jen deset procent.

Bylo by ale chybou domnívat se, že násilníky jsou pouze muži. Výzkumy také dokládají, že až 43 procent mužů zažilo sexuální nátlak ze strany ženy. Muži před ženami jednoznačně vedou, pokud jde o případy tělesného násilí, při němž je užita fyzická síla. Ale rozdíl mezi ženami a muži náhle pomine, když vezmeme v potaz i násilí psychické. Slovní nátlak, zastrásování a vydírání jsou totiž vlastní oběma pohlavím. Jako příklad můžeme uvést soudní kauzu středoškolské učitelky, která svého studenta, o němž věděla, že má milostný poměr s její kolegyní, nutila k sexu pohrůžkou, že vše o jeho poměru zveřejní, pokud jí nebude také po vůli.

... u nás jste v dobré společnosti.

KOMORNÍ SCÉNA ARÉNA, příspěvková organizace

28. října 2, 701 85 Moravská Ostrava,

e-mail: info@divadloarena.cz, jsmetuprovas@divadloarena.cz, rezervace@divadloarena.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA.

PROSÍME CHOĎTE VČAS, po zahájení představení není možný přístup do hlediště.

*Autorská práva k dramatickému textu zastupuje Aura-Pont, divadelní a literární agentura, spol. s r. o.,
Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4.*

Divadelní inscenace realizujeme za finanční podpory Ministerstva kultury České republiky.

*Činnost Komorní scény Aréna, příspěvkové organizace statutárního města Ostrava,
je financována z rozpočtu města Ostravy.*

www.divadloarena.cz

OSTRAVA!!!

MINISTERSTVO
KULTURY

Full HD scan
printo